

Ақийда дарслари (152-дарс). Жаннатга кирмай қолиш амал туфайлидир

18:59 / 04.10.2021 3472

Қуръони Карим оятлари ва ҳадиси шарифларга чуқур назар соладиган бўлсак, банданинг жаннатга киришдан маҳрум бўлиши ҳам унинг қилган баъзи амаллари туфайли бўлади. Аллоҳ таоло шуни ирода қилган.

Мўмин банда ўзи қилган баъзи гуноҳлар туфайли маълум муддат жаннатга киритилмаслиги маълум. У мазкур гуноҳнинг жазосини ўтагунича жаннатга киришдан маҳрум қилинади.

Қуръони Карим ва ҳадиси шарифда баъзи катта гуноҳларни қилиш жаннатга киришни ман қилиши ҳақида хабарлар бор.

Аллоҳ таоло Нисо сурасида:

هُنَالِكَ لَآءُ الْكَافِرِينَ أَلْجَاءِ مَسْحُورٍ
مُذْمُومٍ مُّقْتَدِرٍ
مَنْ يَعْصِ أَمْرًا نَهَى
أَبَدُ عَذَابٍ أَلِيمٍ

«Ким бир мўминни қасддан ўлдирса, жазоси жаҳаннамдир. Унда мангу қолувчидир. Аллоҳ унга ғазаб қиладир, уни лаънатлайдир ва унга улкан азобни тайёрлаб қўядир», деган (93-оят).

Яна шу суранинг аввалида:

أَرَانٌ مَّوْطُبٌ يَفَنُّوْكَ أَيُّ مَّانٍ أَمْ لَطَمَاتِ لَيْلٍ أَوْ مَأَنُ وُلُكُ أَيُّ نَيِّدٍ أَلَّا نِ
أَرِيْعَسَ نَوَّلُ صَيَّسَ وَ

«Албатта, етимларнинг молларини зулм ила ейдиганлар қоринларига ўт-оловни ейдилар, холос. Ва шубҳасиз, ловуллаган дўзахга кириб, куюрлар», дейилган (10-оят).

«الْمَلْسُ وَهِيَ لَعْلَلٌ صِلَصِلٌ لُجْلُجٌ وَسَرَّالِقُ لِقَاقٌ مِغْطَمٌ نَبْرُزِيٌّ بَجْنٌ
يَذْمُرْتَلْ أَوْ دَوَادٌ وَبَأُوْمَلْسُ مَوْيِرَاخُ بَلْ أَوْ هَاوِرٌ. «مَحَرَّعَ طَاقٌ نَجْلُ لُحْدِي».

«هَقَائِبُ أَوْ بُهُرَاخٌ نَمُّ أَيُّ أَلِّ نَمَّ نَجْلُ لُحْدِي أَلِّ»؛ الْمَلْسُ مَرَّةً يَأْوِرُ يَفَوُ

Жубайр ибн Мутъим розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Қариндошлик алоқасини узувчи жаннатга кирмайди», дедилар».

Муслимнинг ривоятида:

«Ёмонлигидан қўшниси омон бўлмаган одам жаннатга кирмайди», дейилган.

Имом Бухорий, Муслим, Абу Довуд ва Термизий ривоят қилишган.

«غَفْرِي الْجَرِّ نِ إِهْلَ لِي قَفَ، هَفْيِي دُحَّ عَمَّ أَنْكَ؛ لِقَاقٌ هُنَّ عُلُجَلٌ يَصْرَمُ مَاهَهُ نَع
هِيَ لَعْلَلٌ صِلَصِلٌ بِنَّالٍ تَعْمَسُ؛ هَفْيِي دُحُّ هَلَّ لِقَاقٌ. نَامُّ تُعَى لِي ثِي دَحْلُ
مَلْسُ مَوْيِرَاخُ بَلْ أَوْ هَاوِرٌ. «تَاتَقُ نَجْلُ لُحْدِي أَلِّ»؛ لُوقِي مَلْسُ

Ҳаммам розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Ҳузайфа билан бирга эдик. Бас, унга «Бир киши гапни Усмон розияллоҳу анҳуга олиб бориб туради», дейилди. Шунда Ҳузайфа унга:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг «Чақимчи жаннатга кирмайди», деганларини эшитганман», деди».

Имом Бухорий ва Муслим ривоят қилишган.

Демак, баъзи бир амаллар ўз эгасининг жаннатга киришига монеъ бўлиши мумкин экан. Албатта, мўмин банда диндан чиқмаса ва шариятнинг фарзу вожибларини инкор қилмаган, ҳалол ва ҳаромни инкор қилмаган бўлса, қилган гуноҳига яраша жазосини олганидан кейингина жаннатга

киритилади.

«Сунний ақийдалар» китоби асосида тайёрланди